

РЕШЕНИЕ

№ 551

гр. Пазарджик , 29.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
публично заседание на трети юни, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател: Димитър Чардаков

при участието на секретаря Десислава Буюклиева
като разгледа докладваното от Димитър Чардаков Гражданско дело №
20205220103417 по описа за 2020 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е регресен иск по чл.288, ал.12, вр. ал.1, т.2, б. „в“ КЗ (отм., ДВ, бр. 102 от 29.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г.), вр. чл.45 ЗЗД за възстановяване на сумата от 900.16лв., представляваща изплатено от Гаранционен фонд обезщетение за имуществени вреди в резултат на пътнотранспортно произшествие, настъпило в страната по вина на водач на МПС без застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва за забава от подаване на исковата молба в съда до плащането.

Ищецът Гаранционен фонд, гр.София твърди, че на 06.12.2016г. на основание чл.557, ал.1, т.2, б. „а“ КЗ е изплатил обезщетение в размер на 900.16лв. за имуществени вреди по щета №111114/17.11.2016г., причинени от пътнотранспортно произшествие (ПТП), настъпило на 21.06.2015г. около 13:20ч. в гр.Пазарджик. Твърди, че вината за ПТП е на ответника СТ. С. Р. с ЕГН ***** от гр.Пазарджик, ул. „***“ №**, ет.*, ап.*, който управлявайки л.а. без застраховка „Гражданска отговорност“ марка „***“, с рег. № ****, при излизане от реда на паркирани в края на пътното платно автомобили е отнел предимството на движещият се покрай тях лек автомобил

„****“ с рег. № ****, собственост на Н. П. Б., и така е предизвикал сблъсък между двете МПС. Поддържа, че след изплащане на обезщетението е встъпил в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетението и разходите за неговото определяне и изплащане. Твърди да е изпратил регресна покана до ответника да възстанови обезщетението, но не е получил изпълнение. Затова иска осъждането на ответника да му възстанови сумата от 900.16лв. ведно със законната лихва за забава от подаването на исковата молба в съда до плащането. Сочи доказателства и претендира разноски.

Ответникът оспорва иска при твърдение, че не е участвал в процесното ПТП, евентуално - че виновен за ПТП е водачът на л.а. „****“. Оспорва наличието на причинна връзка между ПТП и вредите, както и размера на обезщетението. Моли искът да бъде отхвърлен и претендира съдебни разноски. В съдебно заседание ответникът е оттеглил възражението си относно размера на изплатеното обезщетение и е заявил, че не оспорва протокола за ПТП в частта, с която същият се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила, т.е. относно обстоятелствата между кои моторни превозни средства е възникнало пътнотранспортното произшествие, кои са лицата, представили се за техни водачи пред длъжностното лице - съставител на протокола, както и че участник 1 не е представил валидна застрахователна полица по сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за управлявания от него лек автомобил.

Съдът като съобрази доводите на страните и доказателствата по делото намира от фактическа и от правна страна следното:

За основателността на предявения иск ищецът следва да докаже, че в причинна връзка с противоправно поведение на ответника при управление на МПС без застраховка „Гражданска отговорност“ са настъпили имуществени вреди, за които на пострадалия е изплатено обезщетение от Гаранционния фонд, размера на обезщетението, както и изискуемостта на задължението на ответника за възстановяване на платеното обезщетение. Съгласно чл.45, ал.2 ЗЗД, вината на причинителя при непозволено увреждане /вкл. непредпазливата/ се предполага до доказване на противното. Тежестта за оборване на презумпцията е на ответника.

При така разпределената доказателствена тежест съдът намира иска за

основателен.

С доклада по чл.146 ГПК, приет и допълнен в първото съдебно заседание, съдът е обявил за безспорно обстоятелството, че ищецът Гаранционен фонд е изплатил на увреденото лице обезщетение за имуществени вреди в размер на 900.16 лв., както и че размерът на обезщетението е определен правилно.

Ищецът е представил в заверен препис протокол за ПТП №1517764 ат 21.06.2015г., който представлява официален удостоверителен документ, имащ обвързваща съда материална доказателствена сила по отношение на обстоятелствата, които са възприети лично от съставилото го длъжностно лице, а именно: между кои моторни превозни средства е възникнало пътнотранспортното произшествие, какви са щетите по тях, кои са лицата, представили се за техни водачи пред длъжностното лице, както и че участник 1 – ответникът, не е представил валидна застрахователна полица по сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за управлявания от него лек автомобил марка „**“, с рег. № ****.

Отговорността на ответника за настъпването на ПТП е установена от административно-наказващия орган с влязло в сила наказателно постановление № 15-1006-001702 от 30.06.2015г., което е обжалвано от нарушителя по съдебен ред пред две инстанции и е потвърдено. От същото е видно, че ответникът е нарушил разпоредбата на чл.25, ал.1 ЗДП, тъй като преди да предприеме маневра „излизане от реда на паркираните превозни средства“ не се е убедил, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които минават покрай него.

Наличието на причинна връзка между предизвиканото от ответника ПТП и повредите по автомобила на другия участник в него се установява от приетата по делото съдебна автотехническа експертиза. Според вещото лице от техническа гледна точка има съответствие между описания в исковата молба механизъм на ПТП /съвпадащ напълно с този по влязлото в сила наказателно постановление/ и повредите по автомобила на участник 2, отразени от длъжностното лице в протокола за ПТП и представената от ищеца Гаранционен фонд техническа експертиза по заведената пред него

щета №111114/17.11.2016г.

Въз основа на писмените доказателства по приетата административно-наказателна преписка и заключението на съдебната автотехническа експертиза съдът приема за установено наличието на противоправно поведение на ответника при управление на процесното МПС, изразяващо се в нарушение на чл.25, ал.1 ЗДП, в причинна връзка с което стоят имуществените вреди, за които ищецът е изплатил обезщетение на увреденото лице.

Ищецът е представил преводно нареждане от 06.12.2016г. от което е видно, че е изплатил на пострадалия Н. П. Б. обезщетение в размер на 900.16лв.

Последният според юридически факт от състава на претендираното от ищеца регресно притезание касае липсата на действаща застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на управлявания от ответника лек автомобил марка „**“, с рег. № ****. От приетите писмени доказателства по административно-наказателната преписка срещу ответника е видно, че този лек автомобил е регистриран в И.. Справката от информационната система на Гаранционния фонд по чл.519, ал.1, т.4 от действащия КЗ показва, че същият не фигурира в регистъра на КАТ и за него няма данни за сключена застраховка „Гражданска отговорност“. Следва да се отговори на въпроса дали този автомобил попада в обхвата на задължителното застраховане на „Гражданската отговорност“ и евентуално как следва да се разпредели между страните по делото тежестта за доказване на застраховката.

Ищецът претендира възстановяване на изплатено от него обезщетение за имуществени вреди, причинени от ответника в резултат на пътнотранспортно произшествие, настъпило при действието на Кодекса за застраховане (отм., ДВ, бр. 102 от 29.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г.). По отношение на материалните правоотношения са приложими разпоредбите, действали към момента на тяхното възникване. Съгласно чл.288, ал.1, т.2, б. „в“ КЗ (отм.), Гаранционният фонд изплаща на увредените лица обезщетения за имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, ако пътнотранспортното

произшествие е настъпило на територията на Република България и е причинено от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на трета държава и виновният водач няма сключена гранична застраховка или сертификат „Зелена карта“.

Съгласно чл.259, ал.1, т.2 и ал.2 КЗ (отм.), който е действал към момента на увреждането, подлежат на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ моторните превозни средства, влизащи на територията на Република България, когато нямат валидна за територията на Република България такава застраховка. Застраховката трябва да се поддържа валидна до напускането на страната ни. Цитираните разпоредби задължават водачите на такива моторни превозни средства да сключат задължителната застраховка при тяхното влизане в Република България. Съгласно чл.259, ал.3, т.1 и 2 КЗ (отм.), изключение от това задължение се допуска само ако водачът на автомобилът притежава валиден сертификат „Зелена карта“ или изплащането на обезщетение във връзка с гражданската му отговорност е гарантирано от компетентна институция на държава членка и водачът е включен в списък, изготвен от компетентния орган на държавата членка, посочващ освободените лица от задължението за сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, и предоставен на Република България.

Следователно управляваният от ответника лек автомобил подлежи на задължително застраховане при влизането му в Република България за времето, докато пребивава в страната, освен ако водачът притежава валиден сертификат „Зелена карта“ или ако е включен в списъка на освободените лица.

Съгласно чл.292, ал.1, т.3 и т.8 КЗ (отм.), Гаранционният фонд е длъжен да поддържа информационна система с данни от договорите за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, от сертификатите „Зелена карта“, от договорите за гранична застраховка и от списъка на превозните средства, които са освободени от задължението да сключват застраховка „Гражданска отговорност“ и органите, натоварени да изплащат обезщетение на лицата, увредени от такива автомобили. Очевидно е, че данните се отнасят до всички подлежащи на задължително застраховане

моторни превозни средства, а не само до регистрираните в системата на КАТ /както твърди ответникът/, поради което справката от информационната система представлява годно доказателствено средство за наличието, респ. липсата на действаща застраховка „Гражданска отговорност“, респ. гранична застраховка или сертификат „Зелена карта“. Затова макар да се касае до отрицателен факт, неговото установяване следва да се възложи на ищеца, както съдът е направил с доклада по делото. Но в хипотеза, при която ответникът, за чийто автомобил няма данни в информационната система на Гаранционния фонд, твърди, че разполага с такава застраховка или със сертификат „Зелена карта“, или че е освободен от задължението да сключи застраховка „Гражданска отговорност“, той носи тежестта да докаже твърдението си.

В случая ищецът твърди, че към момента на ПТП ответникът не е имал действаща задължителна застраховка, обезпечаваща неговата гражданска отговорност за вреди от управлението на моторно превозно средство и установява това обстоятелство с надлежна справка от информационната система по чл.292 КЗ (отм.), съответно чл.571 от действащия в момента КЗ. Ответникът не твърди и не доказва, че е разполагал с такава застраховка. Ето защо следва да се приеме, че е осъществен фактическия състав на регресната му отговорност, тъй като е причинил имуществена вреда, стоящи в причинна връзка с неговото виновно и противоправно поведение като водач на МПС без застраховка „Гражданска отговорност“, гранична застраховка или сертификат „Зелена карта“, за която вреда ищецът е изплатил обезщетение на увреденото лице. При това положение и на основание чл.288, ал.12 КЗ /отм./ Гаранционният фонд е встъпил в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и разходите за неговото определяне и изплащане.

Изискуемостта на вземането се установява от представената от ищеца покана за доброволно изпълнение, получена от ответника на 07.06.2017г.

От страна на ответника не са представени доказателства за извършено плащане.

Съдът установи наличието на изискуемо задължение в претендирания от ищеца размер, което не е погасено. Затова предявеният иск се явява

основателен и следва да бъде уважен.

С оглед изхода на делото и на основание 78, ал.1 ГПК ответникът следва да заплати на ищеца направените от него съдебни разноски в размер на 200лв., от които 50лв. внесена държавна такса и 150лв. внесен депозит за възнаграждение на ВЛ.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника СТ. С. Р. с ЕГН ***** от гр.Пазарджик, ул. „****“ №**, ет.*, ап.* да заплати на ищеца Гаранционен фонд, седалище и адрес на управление в гр.София, ул. „Граф Игнатиев“ №2, ет.4, на основание чл.288, ал.12, вр. чл.288а, ал.1, т.2, б. „в“ КЗ /отм./ сумата от 900.16 лв., представляваща изплатено от ищеца обезщетение за имуществени вреди, причинени от ответника в резултат на ПТП, настъпило на 21.06.2015г. в гр.Пазарджик по вина на ответника, проявена при управлението на лек автомобил марка „***“ с и. рег. №**** без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на исковата молба в съда – 03.12.2020г. до плащането.

ОСЪЖДА ответника СТ. С. Р. с ЕГН ***** да заплати на ищеца Гаранционен фонд – София съдебни разноски по делото в размер на 200 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд – гр.Пазарджик в 2-седмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____